

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ
BŘEZEN 2020 *** ROČNÍK XXI. *** ČÍSLO 3

Cítát inspirující:

Psaní je zvláštní ze své podstaty, bez ohledu na obvyklost či výjimečnost psaného textu. Z pár desítek znaků sestavit cosi jako mandalu. Psaní. Kolik asi už o něm bylo napsáno?

Martin Němec – Bod tání

Dana Beranová ODHALENÍ

**V noci se nechávám
obtékat tmou
a mazlím se s touhle vidinou
že v nahotě mou duši nespatříš**

**Pak ale Měsíc
ten rošťák z Vesmíru
vypálí do tmy mé velikou díru
a odhalí mou skrýš**

**Ted' cením zuby
vrčím, vyju
jindy zas do zdi
bezmocně hlavou biju
..a ted' už všechno víš**

Na dnešní úvodník mě přivedla kniha Umberta Eca „Na ramenech obrů“ (vydalo Argo v roce 2018). jedná se o filosofické přednášky a úvahy hodné pozornosti. Jistě by kniha zasloužila větší prostor k představení, ale já bych se rád věnoval jen jedné kapitole, a to „Teplo ohně“ (viz str. 131), kde se Eco zabývá tím, že vlastně oheň se tak trochu vytrácí z našich domovů.

Píše o vlastní zkušenosti, kdy zakoupil v 70.letech 20.století dům na venkově, kde byl klasický krb. Jeho děti kolem deseti dvanácti let vydržely sedět u krbu a nedožadovaly se televize. Zjednodušeně řečeno, přímý oheň byl pro ně zajímavější.

Napadla mě paralela se slovním spojením „u rodinného krbu.“. Není právě nepřítomnost klasického ohně příčinnou rozpadů řady vztahů či rodin? Nebylo právě to posezení u ohně pojátkem mezi generacemi kmene, ať již se jednalo o kmeny žijící v jeskyních či v nedávné minulosti u kamen s klasickým palivem, tedy uhlím a dřívím? Vybavila se mi jedna vzpomínka na dětství, lépe řečeno na Vánoce viz: „**Z kamen sálalo teplo a takovou tou škvírou dělalo pruh na stěnu.** Mamka byla ráda, jak se jí krásně povedly bábovky, že se nepřípekly... Kdybych byl kouzelník, v ten moment bych zastavil čas!“

Dnes už si v panelákových domech jenom zapalujeme svíčky, ať už o Vánocích nebo kdykoliv jindy. Na hrobech rozsvěčíme světlo, proč? Aby ti zemřelí viděli? Nebo jim bylo dobře u rodinného krbu? Aby byli zase na chvíli s námi, aspoň v myšlenkách?

Vím, že se o ohni říká „dobrý sluha, ale zlý pán,“ určitě je to pravda. Ale těch pozitiv vidím pořád nějak víc. Nakonec i dobrá kniha by v nás měla zažehnout plamen naděje, zvědavosti, že nám bude dobře, příjemně. A posezení u hřejícího krbu s knížkou v ruce, obklopeni svými nejbližšími, co víc si může člověk přát!

Zažehnout teplo v našich srdcích a hrát kolem sebe!

Václav

VÍTE, ŽE ...

- Regionální knihovna Teplice a nadační fond Grácie vypsal literární soutěž na téma „Co Goethe nenapsal“ a v kategorii povídka na téma „Vlasy pomáhají“ získal Pavel Velešovský 1.cenu. V celkovém pořadí potom obsadil 2.místo. Podrobnosti o soutěži najdete na <https://ja-pisu.webnode.cz/> .

- Literární spolek DIV a Písničkáři Ze šuplíku vystoupili s literárně – hudebním pásmem na pobočce Městské knihovny Antonína Marka v Turnově na vlakovém nádraží ve čtvrtek 20.února 2020. Na akci vystoupili Dana a Hynek Beranovi, Ilona Pluhařová, Pavel Velešovský a Václav Franc.

- V úterý 25.února 2020 byly uděleny ceny Jivinský Štefan za počin roku a dlouhodobé zásluhy v oblasti kultury. Již 24.ročník probíhal ve Vysokém Veselí. Vítězové v jednotlivých kategoriích:

Za počin roku: Studenti Zemědělské akademie a Gymnázia Hořice, Hořického gymnázia a Střední průmyslové školy kamenické a sochařské Hořice

Za natočení pamětnického dokumentu k uchování vzpomínek nejen na listopadové události roku 1989, ale i dobu před nimi. Snímek se stal součástí většího díla. Studenti pod patronací organizace Paměť národa natáčeli rozhovory s dobovými aktéry a připravili podklady k výstavním panelům. Film byl promítán nejen při oslavách Sametové revoluce, ale následně také v průběhu výstavy v hořickém muzeu. Celou akci zaštitilo město Hořice.

Za dlouhodobé zásluhy: Vackovo Vysoké Veselí – pořadatelé

Za festival dechové hudby, pořádaný na počest Karla Vacka. Organizátoři připravují ve spolupráci s dcerou a vnukem významného hudebníka a skladatele program, ve kterém vystupují přední umělci a který obvykle navštěvuje několik stovek zájemců. V přírodním areálu proběhl v roce 2019 už 34. ročník.

- Josef Jindra vydal koncem února 2020 ve spolupráci s Presstar s.r.o. knížku „Povídky a nePovídky.“

Václav

ČAJ č. 162 – Kateřina HÁJKOVÁ

Do březnového čísla ČAJe jsem vyváženě přidával ingredience. Dvě mladé autorky vyvažují dvě literární stálice, které překročily osmdesátku.

Ústeckoorlická autorka Kateřina Hájková dává přednost próze, jak dokazuje svoji povídkou „Nezvaní hosté.“ Vysokomýtská básnířka Michaela Prachařová preferuje verše, viz její příspěvky souhrnně nazvané „Další básně.“ Oběma autorkám přeji hodně tvůrčí inspirace a věřím, že se s nimi budeme v literárních časopisech setkávat i v budoucnosti. Přál bych oběma i vlastní knížku či sbírku, o které usilují.

Vzory pro svou tvorbu mohou najít ve Františku Uhrovi, havlíčkobrodském rodákovi, který moje otázky pojal osobitým způsobem. Vypořádal se s nimi v bilančním rozhovoru svérázně, ale zcela určitě zajímavě. Ohlíží se za svou tvůrčí cestou v povídání nazvaném: „Jenom doufám, že ta cesta nebyla úplně marná.“

Další autorkou s řadou zkušeností, zastupující náš kraj, je Zlata Zákoutská. Připomínám jí drobnou prózou „Dopis,“ z knihy „babička Zlata vypravuje.“

5.března.2020 od 15 hodin,
Klub Mánesova Hradec Králové
Odpolední autorské čtení
pana Václava France,
spisovatele z Nové Paky,
který nabídl své autorské čtení
ze své bohaté literární činnosti,

Michaela Mlíčková Jelínková
Maličkost pro premiéra a jiné povídky
2019, Argo

Michaela Mlíčková Jelínková (*1976) vystudovala mezinárodní vztahy a diplomacii na VŠE a postgraduálně evropská studia na prestižní francouzské univerzitě Sciences Po. Postupně se rozhodla psát něco více než tiskové zprávy a také se stala profesionální cukrárkou. Několik let úspěšně publikovala na blogu časopisu Respekt. Její povídka „Objev“ zabodovala v roce 2014 v celostátní literární soutěži. V roce 2017 vyšla v nakladatelství Grada její první knížka pro děti Dobrodružství pana Kolečka – Pohádky od Hvězdy. Maličkost pro premiéra a jiné povídky je její první knihou pro dospělé čtenáře.

Povídková kniha mě opravdu zaujala. příběhy jsou ze života, někdy i trochu s nádechem sci – fi, ale takovým tím, jaký já mám rád, nakonec i moje povídky mají určitý sci-fi přesah. Dokonce bych si troufl napsat, že moje povídky mají něco společného s autorkou „Maličkosti pro premiéra.“

Líbí se mi hlavní hrdinové, z masa a kostí. Je vidět, že autorka zná situaci matek na mateřské dovolené, píše o lidech s postižením, které během chvíle změní jejich život i životy nejbližších příbuzných,

Povídky mají i překvapivou pointu. Jsou vtipné, ale není to takový ten humor za každou cenu, naopak jsou tam lidské tragédie, tragikomické momenty.

Přiznám se, že jsem se bál, aby to nebyla další kniha typu veselé historky viděné ženskýma očima autorky na hony vzdálené obyčejným lidem. Bál jsem se zbytečně.

Zaujaly mě povídky „Dárek“ (zvláštní dárek dostane pilot, jehož žena je těhotná a on je jí nevěrný), „Objev“ (mladý lékař Vincent získá na studiích cenu pro mladé vědce při vývoji vakciny proti lymfské borelióze) „Tarte tatin“ (Salome je na mateřské dovolené a její život se neodvíjí podle jejich představ, až v závěru povídky její muž zkolabuje).

Právě povídka „Tarte tatin“ se mi zdá nejvydařenější. Cituji str. 156: „Byla jenom matkou. Pouhou matkou. Tvorem na okraji společnosti, jehož kvalit měla tatáž společnost plná ústa, ale ve skutečnosti jí opovrhovala a držela ji v izolaci. Nikdy si nepřipadala tak osamělá jako v měsících po narození Sáry. Nikomu nechyběla.“

Václav

KNIHOVNA
VÁCLAVA ČTVRTKA V JIČINĚ

Srdečně vás zveme na uvedení knihy

PROČ?

Výjimečný příběh a svědectví manželky Oldřicha Pecla,
jednoho z popravených v procesu
s Miladou Horákovou v roce 1950.

Knihu představí tým, který na ní pracoval.

Ana Milic Peclová
PROČ?

Svědectví o životě s dr. Oldřichem Peclm
a o právním procesu roku 1950

Z jičínských
spolupracovníků
to budou:

Draga Zlatníková
Hynek Zlatník
Lucie Rychnová

**Středa
18. 3. 2020
18:00
sál knihovny**

KNIHOVNA
VÁCLAVA ČTVRTKA V JIČINĚ

BŘEZEN
MĚSÍC ČTENÍ

Knihovna Václava Čtvrtka v Jičíně
Denísova 400, 508 01 Jičín, tel. 493334833
<https://knihovna.jicin.cz>
e-mail: knihovna@knihovna.jicin.cz

Svědectví manželky Oldřicha Pecla, jednoho z popravených společně s dr. Miladou Horákovou. O práci na překladu knihy bude vyprávět tým pracovníků včetně jičínských Hynka Zlatníka, Dragy Zlatníkové a Lucie Rychnové.

NÁDRAŽNÍ PODVEČER V TURNOVĚ

Když jsem byl vloni koncem srpna s Martinem Žantovským v Turnově na čtení tamního literárního spolku, domluvili jsme se s panem ředitelem turnovské knihovny Mgr. Jaroslavem Křížem, že bychom mohli navázat vzájemnou spolupráci. A tak slovo dalo slovo a autoři od Jičina se přijeli představit do Turnova.

Ve čtvrtečním podvečeru 20. února 2020 přišla do pobočky Městské knihovny Antonína Marka na turnovské nádraží solidní návštěva diváků a posluchačů. A jaký pokrm jsme jim připravili?

Byla to směs písni Písníkářů Ze šuplíku (Dana a Hynek Beranovi) a ukázky z naší tvorby. Pavel Velešovský představil svoje fejetony ze školního prostředí a povídání o tom, „proč nejsou v knihovnách postele“. Ilona Pluhařová ve kratších prózách diváky seznámila s „neuvěřitelnostmi“ jejího života. Václav Franc usoudil, že chvilka poezie nikoho nezabije. Přibalil básně ze sbírky „Autogramy dětství.“ Dana Beranová potom diváky naplnula se svou povídkou „Nikdy neříkej nikdy“, která vyšla v antologii povídek českých a slovenských autorek fantastiky. Kniha se jmenuje „Žena se lvem.“

Příjemný nádražní podvečer doprovázelo hlášení nádražního rozhlasu, ale především potlesk diváků, kteří odcházeli, alespoň podle jejich slov, kulturně obohaceni, takže doufáme v další spolupráci s turnovskou knihovnou zastoupenou panem ředitelem Jaroslavem Křížem.

Doufáme, že se do Turnova zase podíváme, třeba na podzim, kdy bude vrcholit 3. ročník literární soutěže „Strípky z Ráje.“ V minulosti jsme na této soutěži uspěli (Ilona získala 1. místo v próze, já byl dvakrát druhý). A tak připomínám, že podmínky soutěže najdete na <https://stripkyzraje.cz/>. Připomínám, že uzávěrka soutěže je 30. dubna 2020. Garantem aktuálního ročníku je spisovatel Jaroslav Rudiš.

Václav

A jak to viděli ostatní: Pavel Velešovský - „Já jsem také strávil zbytek čtvrtečního večera v povznesené náladě. Bylo to více než příjemné vybočení z každodenního rytmu. A myslím, že se nám dokonale podařilo sestavit pořadí textů - odlehčený začátek,

Václavovy roztomilé verše, napůl žertovné napůl vážné coby most k Danině povídce, při níž člověka až mrazilo. Líbilo se mi to!“
Dana Beranová - „Mně se akce taky moc líbila. Ty ohlasy na konci mě moc potěšily.“

Literární spolek DIV a Písničkáři Ze šuplíku vystoupili s literárně - hudebním pásmem na pobočce Městské knihovny Antonína Marka v Turnově na vlakovém nádraží ve čtvrtek 20. února 2020.

Na akci vystoupili Dana a Hynek Beranovi, Ilona Pluhařová, Pavel Velešovský a Václav Franc. (Foto Martin Žantovský)

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska
Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka
Franczub@seznam.cz
Ročník 21. Číslo 3. Březen 2020.
(5.března 2020)
ikobra.rehec.cz